

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamieński*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *Dr. Kumaniecki*

Minister Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

904.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 6 listopada 1922 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatku od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248), której ważność przywrócono ustawą z dnia 4 sierpnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 607) zarządza się co następuje:

§ 1. Unormowaną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. w przedmiocie ujednolajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze b. zaborów rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. R. P. № 50 poz. 307), którego moc obowiązującą rozszerzono rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. z roku 1922 № 2 poz. 9) na obszar b. dzielnic pruskiej, opłatę akcyzową od drożdży prasowanych podnosi się z kwoty 20 na 240 marek od 1 kg. wagi.

§ 2. Osoby, które w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadać będą na składzie drożdże w ilości ponad 1 kg., obowiązane są zgłosić celem dodatkowego opodatkowania w ciągu 3 dni, a to w b. dzielnicy rosyjskiej właściwemu urzędowi akcyz i monopolów, a w b. dzielnicy austriackiej i pruskiej w równorzędnych urzędach skarbowych, cały zapas drożdży, jaki u nich znajdować się będzie na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Ten sam obowiązek ciąży także na odbiorcach przesyłek drożdży wysłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a nadeszłych po tym terminie.

§ 3. Od drożdży prasowanych, sprowadzonych na pozostały obszar Rzeczypospolitej Polskiej z województwa śląskiego, — jak długo w tem województwie nie będzie podniesiony podatek do normy ustalonej w § 1 niniejszego rozporządzenia, pobierać się będzie dodatkową opłatą akcyzową w wysokości różnicy między stopą podatkową obowiązującą na obszarze województwa śląskiego, a nową stopą obowiązującą na obszarze reszty Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województwa śląskiego z dniem 1 stycznia 1923 r.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

905.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 6 listopada 1922 r.

w przedmiocie zmiany (ustawy) statutu Banku Ziemiańskiego w Warszawie.

Na mocy art. 1 ustawy z 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 75 poz. 512) zarządza się co następuje:

§ 1. Zatwierdza się zmiany Statutu Banku Ziemiańskiego w Warszawie uchwalone na ogólnym zebraniu władz Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, odbytem w dniu 30 sierpnia 1922 r. na zasadzie których wyszczególnione poniżej paragrafy statutu Banku Ziemiańskiego w Warszawie otrzymają brzmienie następujące:

§ 1. „Założony w 1916 r. przez Towarzystwo Kredytowe Ziemskie Bank Ziemiański ma siedzibę zarządu w Warszawie, a terenem jego działalności jest całe Państwo Polskie.

Bankowi służy prawo zakładania oddziałów i agentur tam, gdzie to zarząd banku uzna za stosowne. W tym celu bank ma prawo nabywać nieruchomości i obciążać je hipotecznie. Na założenie nowego oddziału lub agentury winno być uzyskane zezwolenie Ministerstwa Skarbu”.

§ 2. „Kapitał zakładowy Banku Ziemiańskiego wynosi pięćset milionów marek, którą to sumę Bank Ziemiański otrzymał od Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego na warunkach w § 12 określonych.

W razie upadłości banku wierzyciele mają pierwszeństwo do całego majątku Banku i Towarzystwo Kredytowe Ziemskie ma jedynie prawo do reszty kapitału zakładowego, pozostałej po zaspokojeniu wierzycieli.

Poza kapitałem udzielonym na założenie banku, Towarzystwo Kredytowe Ziemskie nie odpowiada za zobowiązania Banku Ziemiańskiego”.

§ 3. „Główne zadanie banku polega na dostarczaniu rolnikom Państwa Polskiego kredytu. Pożyczki więc mogą być udzielane przede wszystkim samodzielnym rolnikom, fundacjom posiadającym własności ziemskie, lub związkom i stowarzyszeniom rolniczym oraz przemysłowo-rolnym, które jednak prawa osób prawnych posiadać winny.

Prócz tego bank ma prawo:

- a) kupować i sprzedawać papiery wartościowe z polecenia osób trzecich;
- b) przyjmować wkłady pieniężne;